

Onsdag, den 13. marts 1996

RÅDETS FÆLLES HOLDNING

ÆNDRINGER

(Ændringsforslag 12)

Artikel 10

Medlemsstaterne sørger for, at der findes *passende og effektive midler til bilæggelse af eventuelle tvister mellem en ordregiver og hans institut eller mellem en modtager og hans institut.*

1. Medlemsstaterne sørger for, at der **med henblik på at yde kunderne bedre beskyttelse på de områder, som dette direktiv omhandler**, findes fyldestående og egnede klage- og ankeprocedurer, der så vidt muligt bygger på eksisterende procedurer.

(Ændringsforslag 13)

Artikel 10, stk. 2 (nyt)

2. Hvis en klage ikke er blevet afhjulpet, eller der ikke er truffet afgørelse om klagen inden fire uger efter den første klage, kan klageren henvende sig til et af de klage- eller ankenævne, der oprettes til dette formål, eller benytte sig af eventuelle eksisterende procedurer.

En fortegnelse over adresserne på sådanne nævn skal forefindes i alle institutter, der udfører grænseoverskridende pengeoverførsler i henhold til dette direktiv.

(Ændringsforslag 14)

Artikel 11, stk. 1, 1. afsnit

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den...* efter direktivets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den...* efter direktivets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

(*) 30 måneder efter direktivets ikrafttræden

(*) 18 måneder efter direktivets ikrafttræden

2. Regeringskonferencen – Forberedelsen af det europæiske topmøde i Torino

A4-0068/96

Beslutning med (i) udtalelse fra Europa-Parlamentet om indkaldelse af regeringskonferencen og (ii) evaluering af Refleksionsgruppens arbejde og præcisering af Europa-Parlamentets politiske prioriteringer i forbindelse med regeringskonferencen

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 17. maj 1995 ⁽¹⁾ om unionstraktatens funktion med henblik på regeringskonferencen 1996 – gennemførelsen og udviklingen af Unionen, og af 14. december 1995 ⁽²⁾ om dagsordenen for regeringskonferencen 1996 med henblik på Det Europæiske Råd i Madrid, samt til Refleksionsgruppens rapport,
- der henviser til de offentlige høringer, som det afholdt i oktober 1995 og februar 1996,

⁽¹⁾ EFT C 151 af 19.06.1995, s. 56.

⁽²⁾ Protokol fra mødet den 14.12.1995, del II, punkt 1 c).

Onsdag, den 13. marts 1996

- der henviser til Rådets skrivelse (C4-0026/96), som led i høringsproceduren i overensstemmelse med unionstraktatens artikel N, stk. 1, om indkaldelsen af regeringskonferencen om revision af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union,
 - der henviser til udtalelse fra Kommissionen af 29. februar 1996 om udbygning af den politiske union og optakten til udvidelsen (KOM(96)0090 — C4-0151/96),
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Institutionelle spørgsmål og til udtalelserne fra Udvalget om Udenrigs-, Sikkerheds- og Forsvarsanliggender, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Budgetudvalget, Udvalget om Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik, Udvalget om Forskning, Teknologisk Udvikling og Energi, Udvalget om Eksterne Økonomiske Forbindelser, Udvalget om Retlige Anliggender og Borgernes Rettigheder, Udvalget om Sociale Anliggender og Beskæftigelse, Udvalget om Regionalpolitik, Udvalget om Transport og Turisme, Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerbeskyttelse, Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse og Medier, Udvalget om Udvikling og Samarbejde, Udvalget om Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender, Budgetkontroludvalget, Fiskeriudvalget, Udvalget for Forretningsordenen, Valgs Prøvelse og Medlemmernes Immunitet og Udvalget om Kvinders Rettigheder (A4-0068/96),
- A. der henviser til, at Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Union i perioden efter anden verdenskrig har været et synonym for fred, politisk stabilitet og harmonisk økonomisk og social udvikling i Europa, og at Unionen også i fremtiden skal have samme betydning for de lande, der ønsker at tiltræde som medlemmer,
- B. der henviser til, at udvidelsen udgør en usædvanlig lejlighed til en politisk samling af Europa, og at regeringskonferencen bør gennemføre en reform af Unionen, således at den forberedes på den fremtidige udvidelse, og integrationsprocessen samtidig uddybes,
- C. der henviser til, at det er absolut nødvendigt, at regeringskonferencen imødekommer borgernes krav om et Europa med en større ligevægt mellem de fælles politikker, en omfattende definition af unionsborgerskabet, en effektiv indre sikkerhedspolitik, en synlig og fredsrettet udenrigspolitik, mere åbenhed og gennemskuelig i Unionen, mere demokratiske og effektive procedurer og en gennemskelig økonomisk forvaltning, der beskytter mod svig,
- D. der henviser til, at Unionens egne grundlæggende principper kræver en reform af traktaterne med henblik på at finde en mere rimelig balance mellem institutioner og politikker på europæisk plan, ved at understrege betydningen af koordinering og solidaritet i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, øge de europæiske institutioners demokratiske legitimitet og sikre åbenhed og gennemskuelig, og
- E. der henviser til, at »styrkelsen af den økonomiske og sociale samhørighed« og »indførelsen af et unionsborgerskab«, som er fastsat i artikel B i de fælles bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union, ikke kan gennemføres, uden at Unionens kulturelle dimension styrkes; der henviser til, at kulturen er udviklingens drivkraft, og at enhver bæredygtig udvikling bør tage hensyn til samtlige politikkers indvirkning på miljøet og kulturarven,
- F. der henviser til, at den nødvendige styrkelse af de eksisterende politikker kun er mulig, hvis der sker en sammensmeltning af de tre søjler inden for en fælles institutionel og retlig ramme under overholdelse af subsidiaritets- og solidaritetsprincipperne,
- G. der henviser til, at dette i sig selv er grund nok til at foreslå tilbunds gående reformer, samt til, at den kommende udvidelse af Unionen til også at omfatte Malta og Cypern samt de central- og østeuropæiske lande vil være endnu et stærkt argument for at tilpasse dens institutioner og dens virkemåde til en udvidet Unions behov,
- H. der henviser til, at der også er fastsat et formelt krav om en evaluering og reform af traktaten om Den Europæiske Union i traktatens artikel N, stk. 2, men at begrænsningen af reformen til de i traktaten anførte punkter ikke er tilstrækkeligt til at forberede EU på den kommende udvidelse,

Onsdag, den 13. marts 1996

- I. der henviser til, at det er vigtigt, at Unionen med udgangspunkt i den etablerede fællesskabsret og -praksis, der skal bevares i fuldt omfang, definerer klare og præcise hensigter og mål, der deles af alle medlemsstaterne, og som under ingen omstændigheder kan drages i tvivl,
- J. der henviser til, at regeringskonferencen skal følges op af afgørende beslutninger i de kommende år om en monetær union, genforhandling af ordningen med egne indtægter og de finansielle overslag samt tiltrædelsesforhandlinger, og at alle disse afgørelser vil få afgørende betydning for udformningen af Den Europæiske Union i år 2000,
- K. der henviser til, at Refleksionsgruppens rapport er et godt udgangspunkt for forhandlingerne på regeringskonferencen, og til den omstændighed, at rapporten indeholder en række positive valgmuligheder, men også har visse mangler og negative valgmuligheder og ikke frembyder nogen enstemmig opfattelse af regeringskonferencens store emner, og at det er af afgørende betydning, at Parlamentet derfor gør sin holdning og prioriteringer helt klare, inden regeringskonferencen indledes,
- L. der henviser til, at Europa-Parlamentet skal inddrages snævert i regeringskonferencens forhandlinger og have mulighed for at afgive samstemmende udtalelse om det endelige resultat, før de nationale parlamenter udtaler sig,
- M. der henviser til, at de europæiske borgere skal informeres fuldt ud om regeringskonferenceprocessen for at sikre, at regeringskonferencens beslutningstagere ikke mister kontakten med den offentlige mening, og at ratifikationen kan finde sted med bred støtte i offentligheden;

Udtalelse fra Europa-Parlamentet om indkaldelse af regeringskonferencen

1. støtter, at der indkaldes til en regeringskonference med henblik på at nå frem til de nødvendige forbedringer og ændringer af traktaterne og derved gøre fremskridt i retning af en virkelig politisk union;

De vigtigste prioriteringer for Europas fremtid

2. bekræfter og gentager sin ovennævnte beslutning af 17. maj 1995 som grundlaget for sin holdning til regeringskonferencen; mener, at der er en række vigtige prioriterede områder, hvor regeringskonferencen må opnå positive resultater, hvis resultatet skal være værd at ratificere:

- I. *et bedre defineret unionsborgerskab og øget respekt for menneskerettighederne* for alle personer i Unionen gennem uddybning i traktaten af specifikke rettigheder for europæiske borgere og personer med bopæl i Europa, styrkelse af de grundlæggende menneskerettigheder og principperne om ligebehandling og ikke-diskriminering og sammenfatning af disse borgerrettigheder, der i øjeblikket er spredt ud over hele traktaten, i et enkelt kapitel om unionsborgerskab, og endelig sikring af fuld retsbeskyttelse for EU-organer, medlemsstater og borgerne via Domstolen; styrkelse af og mulighederne for udveksling i Unionen vil i høj grad styrke dens demokratiske legitimitet;
- II. *et mere effektivt svar på borgernes bekymring vedrørende den indre sikkerhed*:
 - navnlig ved at indføre en fællesskabsdimension i de eksterne aspekter af politikken for retlige og indre anliggender (visumpolitik, asylpolitik, indvandrerpolitik og regler for passage af de ydre grænser), samt foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel og fremme af civilretligt samarbejde;
 - i højere grad at gøre brug af fællesskabsinstitutionerne og fællesskabsprocedurerne i forbindelse med samarbejdet mellem politi-, kystvagt- og toldmyndigheder og i samarbejde mellem domstole på det strafferetlige område;
- III. *udvikling af den sociale og miljømæssige dimension og af beskæftigelsespolitikken i det indre marked og styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed* som grundlæggende opgave for Unionen og en integrerende del af den etablerede fællesskabsret og -praksis ved hjælp af hensigtsmæssige tilpasninger af traktaten og forbedring af definitionen på og samordningen af de fællesskabspolitikker, der føres på disse områder, samt demokratisering heraf;
- IV. *styrkelse af Den Europæiske Unions rolle udadtil, især med det formål at fremme fred og sikkerhed, gennem udvikling af en fuldt funktionsdygtig fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik*, navnlig gennem øget brug af afstemninger med kvalificeret flertal, oprettelse af en fælles analyse- og planlægningsenhed under Kommissionens auspicer og en gradvis integration af WEU i EU-traktaten;

Onsdag, den 13. marts 1996

- V. *en positiv reaktion på borgernes krav om større åbenhed og gennemsækelighed* gennem en begrænsning af antallet af EU's beslutningsprocedurer, indføjeelse af det grundlæggende princip om åbenhed i traktaten, garanti for adgang til EU-dokumenter og åbning af Rådets møder om lovgivningsspørgsmål samt sikring af offentliggørelse af alle Rådets afgørelser og dokumenter på lovgivningsområdet;
- VI. *afgørende fremskridt hen imod et mere demokratisk og effektivt Europa*, som er baseret på princippet om staternes lovfæstede ligestilling, der sikrer, at alle medlemsstaterne er ligestillet med hensyn til deltagelse i Unionens institutioner; *fremskridtene skal sikres*, navnlig ved at indføre anvendelse af afstemninger med kvalificeret flertal og en forenklet fælles beslutningsprocedure som den generelle EU-procedure for lovgivningsmæssige anliggender samt ved at styrke Parlamentets rolle;
- VII. *stærkelse af Den Europæiske Unions troværdighed gennem effektiv bekæmpelse af svig i anvendelsen af fællesskabsmidler på alle niveauer*, hvilket forudsætter:
- en demokratisk procedure for fastlæggelse af alle påkrævede fællesskabsbestemmelser til beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;
 - styrkelse af Revisionsrettens kontrol;
 - de bemærkninger fra Parlamentet, der ledsager afgørelsen om decharge får bindende karakter;
- VIII. *en forenklet, kodificeret og mere forståelig traktat*;
3. mener, at der senest i 1999 bør indføres en dækkende ordning for egne indtægter i overensstemmelse med principperne for solidaritet mellem medlemsstaterne, subsidiaritet, medlemsstaternes relative velstand og økonomisk og social samhørighed med henblik på at sikre Unionens uafhængighed og dens foranstaltningers effektivitet; denne ordning må ikke indebære en yderligere økonomisk byrde for borgerne;

En strategi, en institutionel dynamik og instrumenter til gennemførelse af de vigtigste prioriteringer

4. *Et bedre defineret unionsborgerskab og øget respekt for menneskerettighederne*

- 4.1. unionsborgerskabet bør have et præcist retligt indhold; alle rettigheder og forpligtelser, der har indflydelse på unionsborgerskabet, bør fastlægges i traktatens første afsnit under overskriften »Erklæring om grundlæggende rettigheder og bestemmelser om udøvelse af rettigheder, der tilkommer unionsborgere og i Unionen bosatte borgere«, og dette bør ske på grundlag af erklæringen om grundlæggende frihedsrettigheder, vedtaget af Europa-Parlamentet den 12. april 1989 (1); det bør klart fremgå af det nye kapitel i traktaten, at unionsborgerskab giver borgeren nye rettigheder og forpligtelser over for Unionen og ikke erstatter nationalt statsborgerskab, men supplerer det;
- 4.2. Den Europæiske Union bør tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention, således at de menneskerettigheder, der er fastsat i konventionen, ikke alene finder direkte retlig anvendelse på EU-plan, men også kan indbringes for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;
- 4.3. medlemsstaterne bør via unionstraktaten forpligtes til at respektere de grundlæggende rettigheder og menneskerettighederne;
- 4.4. traktaten bør indeholde et katalog over de grundlæggende rettigheder, der vedrører gennemførelse og anvendelse af lovgivningen på unions- og fællesskabsplan; der skal i denne forbindelse tages hensyn til det grænseoverskridende aspekt af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder (f.eks. beskyttelse af foreningsfriheden og beskyttelse af familien);
- 4.5. Den Europæiske Union bør i dette særlige kapitel indføre princippet om ligebehandling og ikke-diskriminering uden hensyn til navnlig race, køn, seksuel orientering, alder, religion eller handicap;
- 4.6. dette særlige kapitel skal indeholde en udtrykkelig henvisning til afskaffelse af dødsstraffen og til retsforfølgning af enhver form for racistisk eller antisemitisk vold, chikane eller ytring;

(1) EFT C 120 af 16.05.1989, s. 52.

Onsdag, den 13. marts 1996

4.7. ligebehandling af kvinder og mænd skal anerkendes som en grundlæggende rettighed i den reviderede traktat; artikel 119 bør fastholdes hvad indholdet angår, men udvides til at omfatte alle aspekter af lige muligheder på alle områder, navnlig det økonomiske, sociale og familiemæssige område, med en udtrykkelig henvisning til positive foranstaltninger;

4.8. økonomiske og sociale rettigheder af overnational rækkevidde bør defineres klart i dette kapitel i traktaten, navnlig ansattes individuelle og kollektive rettigheder;

4.9. kataloget over de grundlæggende rettigheder bør også indeholde et afsnit om europæiske politiske rettigheder, der navnlig skal omfatte vedtagelse af en ensartet valgmode med en frist for gennemførelsen, indførelse af en vedtægt for medlemmer af Europa-Parlamentet og dannelse af politiske partier på EU-plan;

4.10. samfundsmæssige grupperes traditionelle stilling i medlemsstaterne respekteres under hensyntagen til gældende fællesskabsret og -praksis og begrænses ikke af Fællesskabets lovgivning;

4.11. Unionen bør fremme udviklingen af fælles politikker på ungdomsområdet;

4.12. for at fremme tilhørsforholdet til Unionen og solidariteten mellem medlemsstaterne, navnlig blandt unge, bør der oprettes et frivilligt europæisk fredskorps, f.eks. til humanitære aktioner inden og uden for Den Europæiske Union;

4.13. Den Europæiske Union bør støtte anerkendelsen af den kulturelle og sproglige mangfoldighed og medlemsstaternes beskyttelse af traditionelle nationale mindretal og disses sprog, og inden for rammerne af menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincipperne udtrykkeligt anerkende, beskytte og støtte sine mindretalssprog og -kulturer;

4.14. der skal tages hensyn til den særlige kulturelle dimension og behovet for at garantere pluralismen i alle de foranstaltninger og politikker, der iværksættes inden for de forskellige sektorer; Unionen bør træffe de nødvendige fælles foranstaltninger for at fremme kulturel og sproglig forståelse både internt og eksternt, udvekslinger og netværk mellem institutioner og indsamling af erfaringer, bevarelsen af kulturgoderne, harmonisering af lovgivningerne med hensyn til ophavsret samt støtte til oversættelse, udbredelse og formidling af kulturelle værker og informationer;

4.15. de europæiske borgere kan under ingen omstændigheder betragtes som udlændinge inden for Den Europæiske Union;

4.16. statsborgere fra tredjelande, der har lovlig bopæl i Unionen, bør tilsikres respekt for menneskerettighederne, lige behandling og ikke-diskriminering hvad sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder angår, og de bør gives stemmeret ved lokale valg i overensstemmelse med Europa-Rådets konvention;

4.17. inden for Den Europæiske Union (inklusive Europol) bør de nationale domstole, Retten i Første Instans og De Europæiske Fællesskabers Domstol sikre en omfattende retsbeskyttelse;

4.18. sportsområdet bør integreres i traktaten set ud fra såvel et generelt uddannelses- og erhvervsuddannelses- som ud fra et kulturpolitisk synspunkt. Målene for Unionens indsats bør navnlig være at fremme arrangementer af tværnational karakter. I den forbindelse skal national identitet på sportsområdet respekteres.

5. *Et mere effektivt svar på borgernes bekymringer vedrørende den indre sikkerhed*

5.1. spørgsmål vedrørende følgende områder bør behandles inden for rammerne af fællesskabsprocedurerne og -institutionerne:

- asylpolitikken (artikel K.1, nr. 1),
- reglerne for passage af medlemsstaternes ydre grænser (artikel K.1, nr. 2),
- indvandringspolitikken og politikken over for tredjelandsstatsborgere (artikel K.1, nr. 3),
- foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel (artikel K.1, nr. 9) med en tilføjelse i form af udtrykkelig henvisning i denne artikel til menneskehandel, navnlig handel med mindreårige og kvinder,
- bekæmpelse af svig på internationalt plan og organiseret kriminalitet (artikel K.1, nr. 5),
- spørgsmål vedrørende retsligt samarbejde på det civile område (artikel K.1, nr. 6), når de vedrører udøvelsen af den frie bevægelighed for personer;

Onsdag, den 13. marts 1996

5.2. ved behandlingen af de øvrige områder under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union bør der i højere grad gøres brug af fællesskabsprocedurerne og -institutionerne, og de bør revideres med henblik på at sikre:

- styrkelse af Kommissionens beføjelser (initiativret) og Parlamentets kompetence (fælles beslutningstagning) med henblik på at højne niveauet for den demokratiske kontrol,
- anerkendelse af Domstolens beføjelse, navnlig dens domsmyndighed i tilfælde af tvister om fortolkningen af konventioners ordlyd,
- udvidet beskyttelse af menneskerettighederne,
- øget anvendelse af kvalificeret flertal,
- gennemskuelig (navnlig offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende af Rådets forslag og afgørelser),
- opgivelse af den hyppige anvendelse af juridiske instrumenter, som ikke er fastsat i TEU (resolutioner, henstillinger og konventioner), med henblik på at gøre den demokratiske kontrol mulig;

5.3. der bør opretholdes en »gangbro« for at give disse områder en fællesskabsdimension, idet betingelserne for gennemførelse af traktatens artikel K.9 gøres smidigere gennem anvendelse af kvalificeret flertal i Rådet efterfulgt af medlemsstaternes ratifikation af sådanne afgørelser under hensyntagen til deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser;

5.4. der bør ske en styrkelse af en demokratisk stats forpligtelse til at bekæmpe terrorisme; medlemsstaterne bør i henhold til en konkret traktatbestemmelse forpligte sig til at give afkald på deres hidtidige forbehold i overensstemmelse med artikel 13 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme;

6. *Udvikling af den sociale og miljømæssige dimension, beskæftigelsespolitikken i det indre marked og af økonomisk og social samhørighed*

6.1. det indre marked, en bæredygtig udvikling og den økonomiske og sociale samhørighed kræver evne til at vedtage fælles politikker på følgende områder: sociale anliggender, beskæftigelse, visse skatte- og afgiftsmæssige områder og miljøområdet; på disse områder skal afstemninger med kvalificeret flertal og den fælles beslutningsprocedure generelt finde anvendelse;

6.2. gennemskueligheden og det demokratiske ansvar bør styrkes i forbindelse med afgørelserne om Unionens økonomiske politik og navnlig de afgørelser, som omhandler fastlæggelse af økonomiske retningslinjer og proceduren for behandling af for store underskud;

7. *En vidtgående social union*

7.1. aftalen om socialpolitikken skal indføres i traktaten og forbedres;

7.2. de væsentligste principper i fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, navnlig vedrørende ligestilling af mænd og kvinder samt tværnational organisationsret, ret til kollektive forhandlinger og faglige aktioner (herunder strejkeret), skal indføres i selve traktaten;

7.3. traktaten skal indeholde en forpligtelse for Kommissionen til at forelægge en række nødvendige foranstaltninger med angivelse af en tidsplan for gennemførelse af en social union;

7.4. traktaten skal klart forpligte Unionen til at udvikle en politik til at bekæmpe social uretfærdighed, udstødelse, diskriminering og fattigdom; den skal udstyre Kommissionen med de nødvendige beføjelser til at gennemføre denne forpligtelse;

8. *En aktiv jobskabelsespolitik*

8.1. beskæftigelse skal være et centralt element i alle Unionens politikker, navnlig inden for rammerne af den økonomiske politik; dette har på ingen måde til formål at skade grundlaget for ØMU, men derimod at sikre hensynet til de tre afgørende krav om konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse og at fremme dens gennemførelse ved at skabe grundlag for en bæredygtig udvikling;

8.2. der bør i traktaten indføres et nyt kapitel om »Unionen for beskæftigelse«, der indeholder en beskrivelse af de fælles mål og procedurer på dette område, samt angiver de kontraherende parter forpligtelser i henhold til visse grundlæggende principper for beskæftigelsespolitikken;

Onsdag, den 13. marts 1996

8.3. traktatens artikel 2 bør indeholde en nærmere angivelse af Unionens socialpolitiske opgave, nemlig at »fremme et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau for kvinder og mænd«;

8.4. målsætningen om et højt beskæftigelsesniveau bør indføres i traktatens artikel 3 A, stk. 3, blandt de principper, som medlemsstaterne og Unionen skal handle i overensstemmelse med i deres virke med henblik på en økonomisk og monetær union; den bør ligeledes indføres i traktatens øvrige relevante artikler; traktaten bør endvidere pålægge Det Europæiske Råd at vedtage henstillinger om retningslinjerne for den brede økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken, så der sikres en afbalanceret og kontinuerlig indsats på disse to nært beslægtede politiske områder;

8.5. der skal oprettes et beskæftigelsesudvalg med samme status som Det Monetære Udvalg for at fremme samordningen mellem medlemsstaternes og Fællesskabets beskæftigelsespolitikker og for at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde med hensyn til økonomi- og beskæftigelsespolitik, og i denne forbindelse høre arbejdsmarkedets parter;

8.6. regeringskonferencen bør i artikel 1 i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken i EF-regi indføre det princip, der er anført i traktatens artikel 117, stk. 1, om »udjævning... på et stadigt stigende niveau«;

9. *Skatte- og afgiftspolitik og det indre marked*

9.1. udbygningen af det indre marked og styrkelsen af den økonomiske og sociale samhørighed nødvendiggør, at visse skatter og afgifter harmoniseres;

10. *Information*

10.1. Unionen bør tilskynde til udveksling af informationer under alle former og bidrage til at lette borgernes adgang til disse informationer, idet den fjerner alle hindringer. Den skal beskytte mangfoldigheden på medie- og kulturområdet;

10.2. Unionen bør fremme samarbejdet mellem radio- og tv-selskaber og udviklingen af multimedie-sektoren, særlig gennem udarbejdelse af programmer på europæisk plan;

11. *Forpligtelser inden for området offentlige tjenester: en europæisk union til fremme af almenvellet*

11.1. Fællesskabets virksomhed er ikke begrænset til indførelse af en konkurrenceordning i det indre marked, men skal tjene almenvellet, hvorfor den indebærer opgaver, der skal styrke den økonomiske og sociale samhørighed og beskyttelsen af forbrugere og brugere;

11.2. der er grund til at ændre EU-traktatens artikel B og EF-traktatens artikel 90, stk. 3, og artikel 100 A og heri indføre en omtale af tjenester af almen interesse;

11.3. de grundlæggende principper med hensyn til offentlig tjeneste, dvs. tilgængelighed, almengylighed, lighed, kontinuitet, kvalitet, gennemskuelse og deltagelse inden for rammerne af det indre marked og under overholdelse af nærhedsprincippet bør indføres i traktaten;

12. *Styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed som en grundlæggende opgave for Unionen og en integrerende del af den etablerede fællesskabsret og -praksis*

12.1. den økonomiske og sociale samhørighed er et udtryk for solidariteten mellem medlemsstaterne og regionerne og skal så vidt muligt komme til udtryk i en afbalanceret og bæredygtig udvikling, udligning af de strukturelle forskelle mellem lande og regioner samt fremme af reelle lige muligheder for borgerne og regionerne i det indre marked;

12.2. fremskridt for Den Europæiske Union som politisk projekt og udsigten til udvidelse med mindre udviklede lande forudsætter, at princippet om økonomisk og social samhørighed spiller en central rolle og danner grundlag for alle Unionens aktioner og politikker;

12.3. traktaten skal også indeholde bestemmelser om en differentieret og specifik behandling af regionerne i den yderste periferi under hensyntagen til deres særlige geografiske situation, opsplitningen af deres ømarkeder og deres knappe kapital- og naturressourcer;

Onsdag, den 13. marts 1996

13. *Miljø*

13.1. med henblik på i traktaten at indplacere miljøet som en egentlig målsætning for Unionen, hvilket også Refleksionsgruppen finder ønskeligt, bør der i EU-traktatens præambel indføres en særskilt bestemmelse om bæredygtighed og miljø, og miljøbeskyttelsen bør indføres i artikel 3;

13.2. der bør i traktaten udtrykkeligt tages hensyn til miljøbeskyttelsen i forbindelse med gennemførelsen af Unionens fælles politikker, især ved en tilpasning af artikel 130 U, stk. 1, 130 A og 130 B;

13.3. alle Fællesskabets politikker og foranstaltninger skal være forenelige med målet om at yde den størst mulige miljøbeskyttelse. Derfor skal miljøpolitikken udgøre en integreret del af alle de af EU's politikker, der har virkning på miljøet, som industripolitik, landbrugs- og fiskeripolitik, transportpolitik, politikken vedrørende transeuropæiske net, energi- og forskningspolitikken, regional- og strukturpolitikken og handelspolitikken og den økonomiske politik. De pågældende artikler skal ændres hhv. suppleres med henblik herpå;

13.4. medlemsstaterne skal, hvis de ønsker det, kunne fastlægge strengere miljøkrav end EU-normerne i henhold til artikel 100 A, stk. 4, i EF-traktaten;

13.5. vurdering af miljøindvirkninger som middel til at styrke miljøaspektet i traktaterne må forbedres gennem ændring af artikel 130 R, stk. 2, i EF-traktaten;

13.6. dyrebeskyttelsesaspektet, som også finder meget stor genklang blandt de europæiske borgere, bør styrkes og opføres som nyt afsnit XVI B / ny artikel 130 T i EF-traktaten;

14. *Ungdom*

14.1. Unionen bør fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at fremme udviklingen af tværgående politikker på ungdomsområdet;

15. *Energi*

15.1. for at sikre en bæredygtig udvikling er det absolut påkrævet, at Den Europæiske Unions kompetence på energiområdet fastslås ved indførelse af et kapitel om energi i traktaten, hvor EKSF- og Euratom-traktaternes energipolitiske aspekter og andre energipolitiske overvejelser bør integreres i en fælles energipolitisk ramme, således at der bidrages til et overordnet samarbejde om forsyningsikkerhed og miljøbeskyttelse inden for rammerne af det indre marked;

16. *Turisme*

16.1. de fællesskabsrelaterede og internationale aspekter bør, som et væsentligt mål for Den Europæiske Union, indføres som et selvstændigt og særskilt område i den fælles politik inden for rammerne af det indre marked;

17. *Fiskeri*

17.1. der er behov for et særskilt afsnit om fiskeri i traktaten;

17.2. proceduren med samstemmende udtalelse bør anvendes i forbindelse med alle internationale fiskeriaftaler;

18. *Styrkelse af Unionens rolle udadtil gennem udformning af en effektiv fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik*

18.1. den mest nødvendige styrkelse af Unionens handlekraft udadtil kan kun sikres, hvis Unionen og medlemsstaterne i højere grad end hidtil også ved eksterne udviklinger eller trusler og udfordringer ved de ydre grænser handler solidarisk, kohærent og effektivt;

Onsdag, den 13. marts 1996

18.2. Parlamentet er enig med det flertal af Refleksionsgruppens medlemmer, der konstaterer, at EU's manglende retsevne skaber forvirring udadtil og desuden vanskeliggør og svækker Unionens eksterne rolle. Unionen bør tildeles retsevne som international juridisk person;

18.3. Unionen skal garantere sin territoriale integritet og sikkerheden ved de ydre grænser.

18.4. bestemmelserne om de forskellige aspekter af den eksterne politik skal, uanset om det er den fælles handelspolitik, udviklingspolitik — herunder EUF (Den Europæiske Udviklingsfond) — humanitær bistand, FUSP (den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik), herunder menneskerettighedspolitik, samt den fremtidige fælles forsvarspolitik, samles i et enkelt kapitel i EU-traktaten;

18.5. procedurerne for den eksterne økonomiske politik bør forenkles, navnlig

- ved indførelse af en fælles beslutningsprocedure for artikel 113 (den fælles handelspolitik),
- ved at udvide anvendelsen af samstemmende udtalelse til alle internationale aftaler samt foranstaltninger i forbindelse med økonomiske sanktioner (artikel 228 A);

18.6. EUF bør indgå i den europæiske politik for udviklingssamarbejde og have karakter af et fællesskabsanliggende;

18.7. Rådet og Kommissionen bør bistås af en central enhed, der skal gennemføre politiske undersøgelser og forelægge forslag, samt klarlægge Unionens og dens medlemsstaters fælles interesser og herunder lette iværksættelsen af et aktivt forebyggende diplomati; den skal ledes af Kommissionen i nært samarbejde med Rådets generalsekretær og sammensættes af personale fra både Kommissionen og Rådet;

18.8. i den eksterne politik som helhed, herunder FUSP, bør afgørelserne træffes med kvalificeret flertal; en medlemsstat, der ikke kan tilslutte sig en fælles holdning eller en fælles aktion af militær karakter på de områder, der er omfattet af FUSP, skal have mulighed for dispensation, men ikke for at blokere en fælles holdning eller en fælles aktion;

18.9. kommissionsmedlemmet med ansvar for den eksterne politik bør repræsentere Unionen i FUSP i nært samarbejde med Rådets formandskab; dette medlem kunne udpeges efter den procedure, som finder anvendelse for Kommissionens formand; Parlamentet afviser derfor tanken hos nogle i Refleksionsgruppen om, at der bør udnævnes en »højtstående repræsentant« for FUSP;

18.10. for at skabe en midlertidig løsning på problemet med Unionens repræsentation i tredjelande bør der tages de nødvendige skridt til, at Unionen opretter en diplomatisk repræsentation i tredjelande, hvor færre end fire medlemsstater har diplomatiske repræsentationer;

18.11. FUSP bør finansieres i fællesskabsregi; medlemsstater, som gør brug af dispensationsmuligheden, kan ikke unddrage sig at betale til den fælles finansiering;

18.12. den parlamentariske kontrol med FUSP varetages af Parlamentet, eventuelt i samarbejde med de nationale parlamenter (f.eks. i forbindelse med humanitær bistand og fredsbevarende aktioner); finansieringen bør ske over Fællesskabets budget; Parlamentet skal høres om fælles holdninger og fælles aktioner;

19. Sikkerheds- og forsvarspolitik

19.1. under skyldig hensyntagen til dette spørgsmåls følsomme karakter i visse medlemsstater, der traditionelt er neutrale og alliancefrie, integreres WEU gradvis i EU. Med henblik herpå skal alle WEU-opgaver, herunder målene i de såkaldte Petersberg-opgaver, men med undtagelse af artikel V i WEU-traktaten, overtages af og gøres bindende for alle EU-medlemsstaterne;

19.2. ved militæraktioner (med undtagelse af artikel V i WEU-traktaten) kan en medlemsstat hverken forpligtes til at deltage i eller — uanset den nødvendige politiske og finansielle solidaritet — hindre et flertal af medlemsstaterne i, at gennemføre sådanne aktioner;

Onsdag, den 13. marts 1996

19.3. et integreret WEU bør fungere som en europæisk søjle af NATO, men de lande, der traditionelt er neutrale og alliancefrie, behøver ikke deltage i oprettelsen, selv om de deltager i beslutningsprocessen med særstatus;

19.4. finansieringen af foranstaltninger som led i WEU skal ske i fællesskabsregi, så snart integrationen i EU er fuldført;

19.5. EF-traktatens artikel 223, der er til hinder for kontrol med våbensalg til tredjelande og udformning af en virkelig fælles politik på våbenområdet for medlemsstaterne, bør udgå;

20. *En positiv reaktion på borgernes krav om større åbenhed og gennemsækelighed*

20.1. Refleksionsgruppens rapport har vist betydelige mangler i spørgsmål om åbenhed og gennemsækelighed;

20.2. princippet om EU-institutioners åbenhed bør indføjes i EU-traktaten;

20.3. der bør i EU-traktaten indføjes en generel bestemmelse om adgang til EU-dokumenter;

alle dokumenter og ændringer til dokumenter, som vedrører lovgivning eller EU-afgørelser, skal offentliggøres og gøres tilgængelige for Parlamentet, de nationale parlamenter og almindelige borgere så tidligt som muligt og i hvert tilfælde umiddelbart efter vedtagelsen i den pågældende institution;

Unionens dokumenter skal være læselige. Traktaterne skal sammenfattes, nyopdeles, forenkles og redigeres, og den permanente kodificering af fællesskabsretten bør nedfældes i traktaten som fælles opgave for Kommissionen, Parlamentet og Rådet. Protokolerklæringer i forbindelse med vedtagelse af retsakter kan ikke længere accepteres;

20.4. der bør være offentlig adgang til Rådets møder, når det træffer lovgivningsmæssige afgørelser; referater af forhandlinger og afstemninger bør ligeledes være offentlig tilgængelige;

særlige bemærkninger og forbehold fra medlemsstaternes side til Unionens lovgivning bør ligeledes offentliggøres;

21. *Afgørende fremskridt hen imod et mere demokratisk og mere effektivt Europa*

21.1. *Udvidet anvendelse af afstemninger med kvalificeret flertal*

afstemninger med kvalificeret flertal bør gøres til den generelle procedure inden for EU, og dette bør være et af regeringskonferencens centrale mål; regeringskonferencen bør koncentrere sig om at afgrænse et meget begrænset antal veldefinerede undtagelser, hvor enstemmighed fortsat er påkrævet. I forbindelse med visse særligt følsomme områder, dvs. traktatændringer og »forfatningsmæssige afgørelser« (udvidelse, egne indtægter og artikel 235), bør der altid stilles krav om enstemmighed;

21.2. *Ny vægtning af stemmer*

— før der træffes afgørelser om alternativer til den nuværende ordning, må disse undersøges meget mere dybtgående, end det har været tilfældet i Refleksionsgruppen, da der er tale om yderst følsomme politiske spørgsmål om balancen mellem store og små medlemsstater; regeringskonferencen bør i det mindste fastlægge de grundlæggende regler for vægtning af stemmer i forbindelse med fremtidige tiltrædelser;

— uden at tage stilling til de områder, hvor de normale regler for kvalificeret flertal allerede anvendes, bør tanken om et nyt særligt kvalificeret flertal med en højere tærskel end et normalt kvalificeret flertal overvejes grundigt under regeringskonferencen med henblik på at lette overgangen bort fra enstemmighed for visse følsomme spørgsmål;

21.3. *Sammensætning og udnævnelse af Kommissionen*

— i den nuværende fase af Unionens udvikling er det afgørende at princippet om at der skal være mindst ét kommissionsmedlem pr. medlemsstat fastholdes. Den valgmulighed, som Refleksionsgruppen har foreslået, om at gøre antallet af Kommissionsmedlemmer mindre end antallet af medlemsstater, bør ikke følges;

— Refleksionsgruppen har ikke beskæftiget sig tilstrækkeligt med bestemmelserne om valg af Kommissionen; denne ordning må ændres, så Kommissionens formand vælges direkte af Parlamentet på grundlag af navne, som Det Europæiske Råd forelægger;

Onsdag, den 13. marts 1996

21.4. *Kommissionens uafhængighed og rolle*

- Kommissionens uafhængighed skal bevares, dens initiativret bibeholdes og dens effektivitet øges med henblik på udvidelsen;

21.5. *Regionsudvalget*

Regionsudvalget bør inddrages ret til at fastsætte sin egen forretningsorden og være uafhængigt af Det Økonomiske og Sociale Udvalg på det administrative og budgetmæssige område;

21.6. *Forbedrede lovgivningsprocedurer*

- der er behov for, at regeringskonferencen reformerer EU's lovgivningsprocedurer både ud fra hensynet til demokrati og ansvarlighed og for at forenkle og ændre lovgivningsprocessen;
- der bør kun findes én generel procedure på lovgivningsområdet: den fælles beslutningsprocedure;
- den fælles beslutningsprocedure bør udvides til at omfatte al lovgivning. Lovgivningen bør behandles med kvalificeret flertal i Rådet, og bilagene bør udtrykkeligt omfattes af den fælles beslutningsprocedure; den fælles beslutningsprocedure bør forenkles, navnlig ved at udelade fasen med hensigts-erklæringen om forkastelse og ved at afslutte proceduren, når der enten er enighed mellem Rådet og Parlamentet (selv under førstebehandlingen), eller når der er uenighed mellem Rådet og Parlamentet i et forligsudvalg;
- samstemmende udtalelse fra Parlamentet bør være påkrævet om alle artikel 235-sager, afgørelser om egne indtægter og alle tilfælde af reform af traktaten samt internationale aftaler;
- regeringskonferencen bør forenkle de nuværende forvirrende komitologiprocedurer ved at overdrage Kommissionen det generelle ansvar for gennemførelsesforanstaltningerne (Kommissionen kan inddrage et rådgivende udvalg, som skal bistå den i udarbejdelsen af den pågældende foranstaltning, men ikke udvalg af type 2 eller 3, som afskaffes). Rådet og Parlamentet skal underrettes om de foreslåede foranstaltninger og skal have mulighed for at forkaste Kommissionens forslag og anmode om nye gennemførelsesforanstaltninger eller iværksættelse af en fuldstændig lovgivningsprocedure;
- der bør skabes klarhed om retskilderne ved at opstille et hierarki for retsakterne;

21.7. *Forbedrede budgetprocedurer*

- som følge af divergerende meninger i Refleksionsgruppen fokuserede den i sin endelige rapport ikke nok på behovet for en reform af de gældende budgetprocedurer;
- sondringen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter bør fjernes, og budgettet bør samles, og budgetprocedurerne forenkles. Parlamentet bør have lige så meget ansvar for de obligatoriske udgifter, som det i øjeblikket har med hensyn til de ikke-obligatoriske udgifter;
- konferencen opfordres til at gennemføre en virkelig reform af ordningen med egne indtægter, som senest bør være tilendebragt, når de finansielle overslag ifølge den interinstitutionelle aftale i dens ændrede form udløber i 1999; i betragtning af hvor megen tid der er brug for til denne reform, bør konferencen påbegynde udformningen af forslag nu, således at den reviderede ordning, som tager højde for Unionens udvikling, kan indføres ved udløbet af denne del af den interinstitutionelle aftale i 1999;

21.8. *EU-udnævnelser*

- Parlamentets rolle ved de forskellige udnævnelser er vigtige for spørgsmålet om demokratisk kontrol inden for EU-institutionernes rammer, men det blev ikke indgående behandlet af Refleksionsgruppen;
- Parlamentets rolle bør styrkes med godkendelsesbeføjelser for så vidt angår udnævnelser til Revisionsretten og til Domstolen;

Onsdag, den 13. marts 1996

22. *Styrkelse af Den Europæiske Unions troværdighed gennem effektiv bekæmpelse af svig i anvendelsen af fællesskabsmidler på alle niveauer*

22.1. regeringskonferencen bør styrke Unionens troværdighed i borgernes øjne ved at give den midlerne til effektiv beskyttelse af sine økonomiske interesser, herunder fastsættelse på fællesskabsplan af sanktioner efter en demokratisk procedure (fælles beslutningsprocedure, kvalificeret flertal);

22.2. traktatens artikel 209 A bør derfor revideres med henblik på:

- at indføre en forpligtelse for medlemsstaterne til at iværksætte effektive, proportionelle og afskrækkende sanktioner i tilfælde af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser;
- at indføre det nødvendige og tilstrækkelige retsgrundlag for fastlæggelse af fællesskabsbestemmelser og harmonisering af medlemsstaternes lovgivning, bl.a. med henblik på vedtagelse af ensartede strafferetlige sanktioner;

22.3. bestemmelserne vedrørende Revisionsrettens beføjelser bør revideres med henblik på:

- at indføre et obligatorisk samarbejde mellem de nationale administrationer og revisionsmyndigheder og Revisionsretten, navnlig i forbindelse med revisionserklæringen;
- at udvide dens kontrolopgave til at omfatte EUF, som bør opføres på budgettet, og samtlige organer, der forvalter midler for Fællesskabet, samt udgifter henhørende under FUSP og politikken på området for retlige og indre anliggender;
- at give den retslige beføjelser, herunder initiativret, der skal kunne appelleres til Domstolen, med henblik på at straffe medlemsstater og fællesskabsorganer, som er indblandet i overtrædelser af fællesskabslovgivningen til skade for Fællesskabets finansielle interesser;

22.4. traktatens artikel 206 bør ændres således, at Kommissionen får en udtrykkelig forpligtelse til at reagere på bemærkningerne, der ledsager afgørelsen om decharge;

23. *En forenklet og mere forståelig traktat*

23.1. en sådan forenkling af traktaten kræver følgende:

- omformulering af visse forfatningsmæssige bestemmelser for at gøre disse klarere og mere motiverende for borgerne;
- afskaffelse af forældede eller ugyldige traktatbestemmelser;
- sammenlægning af de tre fællesskabstraktater og de øvrige bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union i en samlet traktat;
- omstrukturering af bestemmelserne i den samlede traktat gennem anbringelse af alle forfatningsmæssige bestemmelser i en del og af bestemmelserne vedrørende de specifikke politikker i en anden del;

23.2. en forenkling af traktaten må på ingen måde undergrave den etablerede fællesskabsret og -praksis;

23.3. der bør iværksættes en revision af den samlede fællesskabslovgivning med det formål at gøre den lettere at forvalte og mere overskuelig;

Gennemskuelighed i forbindelse med traktatændringer

Inddragelse af borgerne

24. finder, at det er af afgørende betydning, at de europæiske borgere og deres repræsentanter, der er valgt på nationalt plan eller på unionsplan, informeres direkte om regeringskonferencens fremskridt og indhold; anmoder Rådet om at skitsere, hvordan det har til hensigt at sikre dette mål under den kommende regeringskonference;

25. finder, at de offentlige høringer, som Parlamentet afholdt i oktober 1995 og februar 1996 var nyttige første skridt hen imod en inddragelse af de europæiske borgere (og ikke blot EU-institutioner) i debatten om regeringskonferencen; et resumé fra disse to høringer vedføjes udvalgets betænkning og skal tjene som en foreløbig checkliste over de spørgsmål, som Den Europæiske Union må tage fat på, fordi de giver anledning til bekymring blandt borgerne; det forpligter sig til at videreføre den dialog med borgerne, som blev påbegyndt med disse høringer;

26. finder, at europæiske borgeres ret til at danne foreninger på tværs af nationale grænser udtrykkeligt bør anerkendes i traktaten; der bør skabes en hensigtsmæssig europæisk lovramme til gennemførelse af dette mål, som bør gøre det muligt for sådanne foreninger at blive informeret om og inddraget i EU-initiativer og -foranstaltninger;

Onsdag, den 13. marts 1996

27. henstiller indtrængende til alle medlemsstater at stimulere den offentlige debat om regeringskonferencespørgsmål i deres lande (på linje med initiativer, der allerede er taget i visse medlemsstater);

Inddragelse af Europa-Parlamentet

28. mener, at den egentlige regeringskonference ikke kan indledes, før Rådet har fastlagt de nærmere bestemmelser for inddragelse af Parlamentet i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Madrid og den ovennævnte beslutning af 14. december 1995, hvad angår observatørers deltagelse og tilrettelæggelsen af den interinstitutionelle konference og Europa-Parlamentets rolle i forbindelse med ratifikationen af den nye traktat;

Grænser for fleksibilitet

29. glæder sig over, at Refleksionsgruppen støtter de kriterier, som Europa-Parlamentet tidligere har skitseret vedrørende de grænser for fleksibilitet, som bør tillades med hensyn til eventuelle særordninger vedtaget på regeringskonferencen (herunder kravet om, at de ikke må føre til et Europa »à la carte«, eller undergrave hovedprincipperne om opretholdelse af den etablerede fællesskabsret og -praksis og en fælles institutionel ramme, solidaritet, økonomisk og social samhørighed og lighed for traktaten for alle Unionens stater og borgere);

*
* *
*

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning samt udvalgets betænkning til Rådet, Kommissionen, de øvrige EU-institutioner og -organer samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
